

ROZHODNUTIE

Disciplinárny senát, predseda senátu JUDr. Erik Uhlár a členovia senátu JUDr. Pavol Naď a JUDr. Peter Kubina, dňa 15. februára 2019 na ústnom pojednávaní v Bratislave, v disciplinárnej veci vedenej proti **Mgr. A.R.**, sudkyňi Okresného súdu X, pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení platnom a účinnom do 30.6.2017), takto

r o z h o d o l :

Disciplinárny senát podľa § 129 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z.z. **oslobodzuje** Mgr. A.R., nar. xxx, sudkyňu Okresného súdu X, bytom xxx, spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, podaného na disciplinárnom senáte dňa 11.2.2015 ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky pod č. 32860/2015-151, pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z.z. (v znení platnom a účinnom do 30.6.2017), ktorého sa mala menovaná sudkyňa v zmysle podaného návrhu dopustiť tak, že:

"I. ako sudkyňa Okresného súdu X svojím konaním porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď v pridelenej trestnej veci proti obž. U.O. vedenej na Okresnom súde X pod sp. zn. VS-1T/21/2007 nekonala, hoci bola povinná konať a svojou nesústredenou a neefektívnou činnosťou spôsobila zbytočné priesťahy v konaní v trvaní najmenej tri roky,

II. ako sudkyňa Okresného súdu X svojím konaním porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď v pridelenej trestnej veci proti obž. ppor. PZ v zál. Mgr. R.R. vedenej na

Okresnom súde X pod sp. zn. VS-4T/43/2007 nekonala, hoci bola povinná konať a svojou nesústredenou a neefektívnou činnosťou spôsobila zbytočné priet'ahy v konaní v trvaní najmenej tri roky,

III. ako sudkyňa Okresného súdu X svojim konaním porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej trestnej veci proti obž. des. L.U. vedenej na Okresnom súde X pod sp. zn. VS-1T/1/2009 nekonala, hoci bola povinná konať a svojou absolútnou nečinnosťou spôsobila zbytočné priet'ahy v konaní v trvaní najmenej tri roky,

IV. ako sudkyňa Okresného súdu X svojim konaním porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej trestnej veci proti obž. voj. prof. sl. v zál. O.I. vedenej na Okresnom súde X pod sp. zn. VS-1T/2/2009 nekonala, hoci bola povinná konať a svojou nesústredenou a neefektívnou činnosťou spôsobila zbytočné priet'ahy v konaní v trvaní najmenej tri roky

V. ako sudkyňa Okresného súdu X svojim konaním porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej trestnej veci proti obž. voj. prof. sl. I.A. vedenej na Okresnom súde X pod sp. zn. VS-1T/16/2008 nekonala, hoci bola povinná konať a svojou absolútnou nečinnosťou spôsobila zbytočné priet'ahy v konaní v trvaní najmenej tri roky,

VI. ako sudkyňa Okresného súdu X svojim konaním porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej trestnej veci proti obž. voj. A.I. vedenej na Okresnom súde X pod sp. zn. VS-1T/19/2008 nekonala, hoci bola povinná konať a svojou nesústredenou a neefektívnou činnosťou spôsobila zbytočné priet'ahy v konaní v trvaní najmenej tri roky,"

pretože sa sudkyňa disciplinárneho previnenia nedopustila.

O d ô v o d n e n i e

Dňa 11.2.2015 podal minister spravodlivosti SR (ďalej tiež iba „navrhovateľ“) na disciplinárnom senáte návrh na začatie disciplinárneho konania proti vyššie menovanej sudkyňi, pre skutky kvalifikované ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z.z., ktorých sa menovaná sudkyňa dopustí tak, ako je uvedené v bodoch I. až VI. vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ v návrhu na začatie disciplinárneho konania poukazoval na to, že dotknutých veciach boli podané obžaloby pôvodne na Vojenskom obvodovom súde X, ktorého agenda v dôsledku zrušenia vojenských súdov prešla k 1.4.2009 na OS X. K skutku v bode I. návrhu uviedol, že vec pôvodne bola pridelená JUDr. A.O., pričom rozvrhom práce OS X na rok 2008 (správne 2009) a jeho dodatku č. 8 došlo k 30.4.2019 k prerozdeleniu vecí a zákonnou sudkyňou sa v príslušnej veci stala Mgr. R., ktorá od 30.4.2009 do 8.12.2013 neuskutočnila hlavné pojednávanie ani žiadny úkon k rozhodnutiu veci čím podľa navrhovateľa spôsobila zbytočné priet'ahy v súhrne najmenej 4 roky. K skutku v bode II. návrhu uviedol, že vec pôvodne bola pridelená Mgr. R., pričom od 6.2.2009 do 6.9.2013 absolútnou nečinnosťou spôsobila zbytočné priet'ahy v trvaní presahujúcom 4 roky. K skutku v bode III. návrhu uviedol, že vec pôvodne bola pridelená Mgr. R. a k zmene zákonného sudcu nedošlo, pričom od 3.6.2009 nevykonala žiadny úkon do 31.10.2013 kedy rozhodla o zastavení trestného stíhania z dôvodu jeho premlčania, ktoré rozhodnutie bolo následne Krajským súdom X zrušené a vec vrátená na nové konanie a rozhodnutie, pričom v danej veci sudkyňa absolútnou nečinnosťou spôsobila zbytočné priet'ahy v trvaní presahujúcom 4 roky. K skutku v bode IV. návrhu uviedol, že vec pôvodne bola pridelená JUDr. A.O., pričom rozvrhom práce OS X na rok 2008 (správne 2009) a jeho dodatku č. 8 došlo k 30.4.2019 k prerozdeleniu vecí a zákonnou sudkyňou sa v príslušnej veci stala Mgr. R., ktorá od 30.4.2009 do 8.12.2013 neuskutočnila hlavné pojednávanie ani žiadny úkon k rozhodnutiu veci čím podľa navrhovateľa spôsobila zbytočné priet'ahy, ktorých dĺžka presiahla viac ako 4 roky. K skutku v bode V. návrhu uviedol, že vec pôvodne bola pridelená JUDr. A.O., pričom rozvrhom práce OS X na rok 2008 (správne 2009) a jeho dodatku č. 8 došlo k 30.4.2019 k prerozdeleniu vecí a zákonnou sudkyňou sa

v príslušnej veci stala Mgr. R., ktorá od 30.4.2009 do 5.9.2013 nevykonala žiadny úkon, vo veci bola absolútne nečinná po dobu 4 rokov. K skutku v bode VI. návrhu uviedol, že vec pôvodne bola pridelená JUDr. A.O., pričom rozvrhom práce OS X na rok 2008 (správne 2009) a jeho dodatku č. 8 došlo k 30.4.2019 k prerozdeleniu vecí a zákonnou sudkyňou sa v príslušnej veci stala Mgr. R., ktorá od 30.4.2009 do 8.12.2013 neuskutočnila hlavné pojednávanie ani žiadny úkon k rozhodnutiu veci, pričom neefektívnou činnosťou spôsobila zbytočné prietahy, ktorých dĺžka presiahla celkovo viac ako 4 roky. V tejto súvislosti poukazoval na závažné porušenie povinnosti podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, a to konať v pridelených veciach bez zbytočných prietahov, ako aj, že sudkyňa konala v rozpore s ustanovením § 2 ods. 7 Tr. por, teda porušila právo aby bol trestná vec spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná a rozhodnutá. Poukazoval na to, že sudca si má organizovať prácu tak, aby mal vedomosť o veciach v senáte a nedochádzalo k zbytočným prietahom v pridelených veciach, pričom na strane sudkyne podľa navrhovateľa išlo o zavinené porušenie povinnosti sudcu takej intenzity, že napĺňa skutkovú podstatu závažného disciplinárneho previnenia. Navrhol sudkyňu uznať vinnou a uložiť jej disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie šiestich mesiacov.

Sudkyňa s podaným návrhom nesúhlasila. V písomnom vyjadrení k podanému návrhu (doručenom disciplinárnemu senátu 30.3.2015) okrem iného poukazovala na to, že musí byť preukázané zavinenie sudcu majúce za následok prietah; poukazovala na povinnosti štátu vo vzťahu k zabezpečeniu riadnych podmienok na plnenie povinností sudcu, v ktorej súvislosti poukazovala na to, že k 1.4.2009 jej do novovytvoreného oddelenia 6C pripadlo 450 prevažne reštančných vecí, ktoré pôvodne napadli v rokoch 2003 až 2007, pričom bola povinná vybavovať aj pôvodne jej napadnuté trestné veci prenesené z Vojenského obvodového súdu („VOS“) X a od 15.4.2009 aj spisy senátu 1T po JUDr. O. Poukazovala na ústavné sťažnosti v občianskoprávných veciach, týkajúce sa obdobia pred ich pridelením jej, a z toho vyplývajúcu potrebu spisy obratom naštudovať a urýchlene konať, ako aj na nadmernú záťaž v súvislosti s vypracovávaním analýz a prednostným študovaním vecí evidovaných v Spr kvôli sťažnostiam účastníkov (ešte pred pridelením vecí jej); poukazovala na to, že ak jediný sudca na OS X vybavovala až do nástupu na materskú dovolenku (december 2013) dve úplne odlišné agendy; poukazovala na to, že práci venovala podstatne

viac času ako bola povinná podľa zákona, poukazovala na nevyhovujúce pracovné podmienky, na absenciu celkového zhodnotenia jej osobných pomerov a celkových pracovných výkonov v podanom návrhu; poukazovala na mieru zaťaženia OS X ako takého.

Podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z., sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z., disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

Podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z.z. (v znení platnom a účinnom do 30.6.2017), závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní.

Podľa § 129 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z.z., ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia nedopustil alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie preukázať, sudcu oslobodí.

Disciplinárny senát vykonal dokazovanie na ústnych pojednávaniach 3.3.2017 (výsluchom sudkyne a čítaním listinných dôkazov ako je podrobne popísané v príslušnej zápisnici) a dňa 15.2.2019 (čítaním listinných dôkazov ako je podrobne popísané v príslušnej zápisnici, a to vrátane pripojených spisov OS X sp. zn. Spr. 3395/2010, Spr. 3473/2013, Spr. 2091/2009, Spr. 2313/2010, Spr. 2108/2010, Spr. 2253/2010, Spr. 2110/2010, Spr. 2355/2010, Spr. 2121/2011, Spr. 2196/2012, Spr. 2268/2013, Spr. 2251/2013, spisov, ktorých sa dotýka podaný návrh na začatie disciplinárneho konania, ako aj pripojených spisov, resp. ich kópií, sp. zn. 12C/15/2013, 9C/133/2013, 7C/2/2003, 21C/382/2004, 15Ct/8/2003, 10C/31/2003, 17Cp/7/2003, 16C/2/2004, 7Cp/15/2003, 14C/13/2003, 8C/58/2003, 11C/29/2003).

Na základe vykonaného dokazovania, vyhodnotením dôkazov jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, dospel disciplinárny senát k záveru, že sudkyňa sa disciplinárneho previnenia nedopustila.

V prvom rade disciplinárny senát osobitne k skutkom uvedeným v bodoch I., III. (vo vzťahu k tomuto skutku napriek tvrdenia uvedeným v podanom návrhu, pretože z obsahu príslušného spisu je zrejmé, že po podaní obžaloby 10.2.2009 bola vec taktiež pridelená JUDr. O. a až následne mala byť zákonnou sudkyňou vo veci Mgr. R. – vid' č.l. 143 spisu), IV., V. a VI. podaného návrhu poukazuje na to, že vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že príslušné trestné veci boli v súvislosti s trvalým preložením pôvodného zákonného sudcu z OS X na iný súd pridelené Mgr. R. nezákonne a teda akákoľvek jej činnosť v týchto veciach smerujúca k rozhodnutiu vo veci samej by v zásade bola dôvodom na zrejme úspešné domáhanie sa zrušenia rozhodnutí či už prostredníctvom riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. V tomto smere nemožno nijako uvažovať o naplnení zavinenia, či už úmyselného alebo nedbanlivostného, na vzniku prípadných prietáhov v dotknutých konaniach zo strany disciplinárne stíhanej sudkyne, nakoľko samotným nezákonným pridelením daných vecí Mgr. R. boli prietahy ako také objektívne vyvolané. K záveru o nezákonnom pridelení uvedených vecí sudkyňi vedie disciplinárny senát zrejmý rozpor dodatku č. 8 k rozvrhu práce OS X na rok 2009 (dodatok z 22.4.2009, účinný od 30.4.2009), konkrétne jeho bodu II., v zmysle ktorého všetky nevybavené veci z oddelenia 1T podľa priloženého zoznamu (vid' v spise na č.l. 281) boli odňaté JUDr. O. a pridelené priamo Mgr. R., čo bolo podľa disciplinárneho senátu v rozpore s v tom čase platným a účinným ustanovením § 51 ods. 4 písm. b/ zákona č. 757/2004 Z.z., podľa ktorého „náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom sa podľa rozvrhu práce alebo jeho zmeny prerozdeľujú už pridelené veci aj v prípade zmeny v obsadení súdu sudcami“. V danom prípade, postupom ako vyplýva z vyššie uvedeného dodatku č. 8 k rozvrhu práce OS X na rok 2009, došlo k zrejmému odignorovaniu požiadavky náhodného výberu, nakoľko táto v uvedenom čase by bola splnená iba vtedy ak by v zmysle § 51 ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. ak by sa veci mali prideliť jednému z aspoň dvoch senátov alebo samosudcov. Náhodný výber tu podľa obsahu dodatku k rozvrhu práce nebol realizovaný medzi minimálne dvoma samosudcami, ale veci pôvodne pridelené JUDr.

O. boli kompletne direktívne pridelené stíhanej sudkyňi priamo. Tým bolo porušené právo na zákonného sudcu, čo má za následok priet'ah v konaní od momentu takéhoto úkonu, a to bez ohľadu na konanie či nekonanie samotnej sudkyne v tej-ktorej veci.

Čo sa týka skutku uvedeného v bode II. podaného návrhu (a odhliadnuc od vyššie uvedeného platí to i vo vzťahu k ostatným v návrhu uvedeným skutkom), nemal disciplinárny senát preukázané zavinenie stíhanej sudkyne na vzniku za vinu jej kladených priet'ahov, a to ani úmyselné ani nedbanlivostné. Zavinenie je vybudované na zložke vedomia a na zložke vôle. V celom konaní nebola preukázaná absolútne nijako danosť vôľovej zložky na strane sudkyne, teda jej vôľa priet'ahy spôsobiť.

Sudkyňa v súvislosti so zrušením vojenských súdov bola od 1.4.2009 sudkyňou OS X. V zmysle dodatku č. 7 k rozvrhu práce OS X na rok 2009, ktorý dodatok je z 20.3.2009 a účinnosť nadobudol 1.4.2009, jej bolo zriadené v zmysle bodu VIII. dodatku oddelenie 6C, 6Cd, Ccud, kde jej súčasne boli na konanie a rozhodovanie v občianskoprávných veciach pridelené z iných senátov nevybavené veci, a to z rokov 2003 až 2007 (teda v zásade všetko veci reštančné). Podľa prílohy č. 1 uvedeného dodatku išlo spolu o 455 vecí. Odhliadnuc od toho, že dodatok bol prijatý skôr ako sudkyňa vôbec reálne nastúpila na OS X, t.j. bez predchádzajúceho prejednanja aj s ňou a pod., je viac než zrejmé, že ešte ani nevkočila do budovy súdu a už mala na pleciach senát, slušne povedané, v kritickom stave, ktorý ona sama nijako nevyvolala, pričom i predsedníčke súdu už ipso facto muselo byť zrejmé, že za takej situácie nemôže sudkyňa, a to dlhodobo, veci vybavovať včas a bez priet'ahov (disciplinárny senát z toho titulu pri posudzovaní viny ani nevyžadoval preukazovanie upozornení podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich - na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných priet'ahov, nakoľko by to z pohľadu senátu bol len prejav absurdného formalizmu za takého stavu, osobitne i s ohľadom na v rozhodnej dobe všetky pravidelne na súdoch vyhotovované mesačné, štvrťročné, polročné a ročné výkazy, z ktorých príslušné skutočnosti príslušnému predsedovi súdu museli byť náležite zrejmé).

Nebola nijako spochybnená a už vôbec nie vyvrátená, naopak vykonaným dokazovaním mal disciplinárny senát preukázanú obranu sudkyne spočívajúcu v tom, že

v súvislosti s uvedenými skutočnosťami jej vznikli nad rámec bežných povinností aj povinnosti spočívajúce v pravidelnom vyjadrovaní sa k sťažnostiam či ústavným sťažnostiam v dotknutých veciach (vo vzťahu k priebehu konaní ešte pred ich pridelením jej), čo na plynulosti plnenia jej primárnych funkčných povinností nepochybne nemohlo pridať, ale naopak systematicky to prácu sudkyne muselo sťažovať, spomaľovať, a to i s dôsledkami na iné veci (vrátane trestných, ktoré mala pridelené).

Vykonaným dokazovaním nemal senát preukázané, že by sudkyňa porušovala pracovnú disciplínu, nevyužívala riadne pracovný čas, zanedbávala svoje povinnosti. V tomto smere odkazuje disciplinárny senát i na obsah hodnotenia sudkyne s výsledkom „výborný“, ale aj na predložené prehľady výkonnosti, resp. štatistické výkazy sudkyne, z ktorých je zrejmé, že počet reštančných vecí sudkyňa znižovala. V roku 2009 rozhodla spolu vo všetkých jej pridelených agendách 348 vecí, v roku 2010 jej vo všetkých pridelených agendách napadlo spolu 468 vecí, rozhodnutých bolo 392, vybavených 294. V roku 2011 mala podľa štatistického výkazu v agendách C a Tv na začiatku roka nevybavených 366 vecí, na konci roka 303, pričom na začiatku roka mala 372 reštančných vecí, na konci roka 298. V roku 2012 mala podľa štatistického výkazu v agendách C a Cpr pridelených 173 vecí, na začiatku roka nevybavených 303 vecí, na konci roka 360, pričom na začiatku roka mala 298 reštančných vecí, na konci roka 233. V roku 2013 (pričom dňa 9.12.2013 nastúpila na materskú dovolenku) mala podľa štatistického výkazu v agendách C a Cpr pridelených 125 vecí a prerozdelených 17, v agende D 353 vecí a prerozdelených 256; rozhodla v agende C 117 vecí, agende Cpr 6, v agende D 352, v agende Tv 2 veci, napriek čomu na konci roka ostalo nevybavených vo všetkých agendách spolu 569 vecí, pričom na začiatku roka mala 233 reštančných vecí, na konci roka ich bolo 238.

Senát sa stotožnil s obranou sudkyne v zmysle jej písomných vyjadrení a ústnych prednesov i v smere nedostatočných podmienok na to, aby mohla prácu vykonávať bez rizika priet'ahov v konaniach. Senát mal dokazovaním preukázanú celkovo viac než kritickú situáciu na celom OS X ako takom. Nemožno považovať za normálne, že pri nástupe na menovaný súd sudkyňa v jednom momente obdrží vyššie uvedený počet vecí (z rokov 2003 až 2007) a dôvodne od nej očakávať plynulé konanie a bez priet'ahov. Nemožno sa stotožniť s takpovediac zjednodušenými a zrejme bez praktickej skúsenosti

prezentovanými názormi zástupcu navrhovateľa na ústnom pojednávaní v rámci záverečnej reči, že nemožno poukazovať na nedostatočné obsadenie súdu sudcami či na množstvo pridelených vecí. Práve naopak, je primárne v kompetencii a povinnostiach navrhovateľa predchádzať takýmto situáciám. Sudca je tiež len ľudská bytosť, nie stroj, od ktorého za akýchkoľvek okolností bez ohľadu na množstvo pridelených vecí či zrejme nedostatočné obsadenie súdu sudcami možno bez všetkého vyžadovať plynulé konanie v každom ohľade. Je jednoduché povedať, že sudca si má prácu organizovať tak, aby vedel o veciach a aby nedochádzalo k zbytočným priet'ahom, resp. vybavovať veci podľa poradia, osobitne pri počte a skladbe vecí, ktoré Mgr. R. obdržala k 1.4.2009 (a čase ich nápadu na súd oproti veciam uvedeným v návrhu). V tejto súvislosti je navyše treba poukázať na to, ak by sme už mali zachádzať do takýchto krajností, že sudca je v zásade povinný pracovať najviac 40 hodín týždenne (§ 39 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z.), pričom z vyššie uvedeného zaťaženia sudkyne a pri racionálnom zohľadnení všetkých činností spätých s výkonom jej funkcie, je viac než zřejmé to, na čo v zásade poukazovala i ona sama, že na plnenie funkčných povinností bolo nevyhnutné pracovať ďaleko nad rámec uvedeného času, a to na úkor vlastného rodinného, osobného života a časom s veľkou pravdepodobnosťou i zdravia. Dodržiavanie povinnosti aby sudca konal bez zbytočných priet'ahov, možno od sudcu spravodlivo žiadať len vtedy, ak výkonnou mocou sú vytvorené všetky potrebné personálne a materiálne predpoklady pre jej riadny výkon. V prvom rade musí byť sudca primerane zaťažený, aby mohol vo všetkých veciach vo svojom senáte konať bez priet'ahov, resp. v lehotách primeraných vzhľadom na i na štruktúru, rozsiahlosť a náročnosť tej-ktorej veci, v danom prípade i s ohľadom na kombináciu civilnej a trestnej agendy u sudkyne. Pri zaťaženosti ako bola v rozhodnom čase u sudkyne Mgr. R., na ktorej vzniku ona sama nemala absolútne žiadny podiel, je vylúčené uvažovať o nejakých ňou zavinených priet'ahoch, a to napriek tomu po akú dobu vo veciach uvedených v podanom návrhu neboli vykonané tzv. relevantné úkony. Nič na tom nemenia ani tvrdenia zástupcu navrhovateľa v záverečnej reči, odkazujúce na možnosť vykonania určitých úkonov vyšším súdnym úradníkom, kde k reálnemu stavu aký v oddeleniach sudkyne bol sa náležite vyjadrila samotná sudkyňa.

Disciplinárny senát poukazuje pre úplnosť i na nález Ústavného súdu SR zo 7.5.2013 č.k. IV. ÚS 471/2012 – 75, v zmysle ktorého „enormná zaťaženosť súdov hraničiaca s ich

schopnosťou zabezpečiť v obvyklom čase riadny chod orgánov predstavuje okolnosť hodnú osobitného zreteľa“; obdobne nález ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 55/94 zo 14.9.1994 v zmysle ktorého „je vecou štátu, aby organizoval svoje súdnictvo tak, aby princípy súdnictva zakotvené v Listine a Dohovore boli rešpektované“, resp. v jeho náleze III. ÚS 218/1997 zo 4.12.1997 – „verejná správa súdu je od vlastnej jurisdikcie prísne oddelená a do jej výlučnej právomoci spadá povinnosť rozdelenia súdu napadnutej agendy, ako aj povinnosť na riadne a dostatočné personálne obsadenie jednotlivých súdov. Orgánom, ktorému svedčí uvedená povinnosť, nie sú všeobecné súdy ako jurisdikčná časť súdnej moci, ale ministerstvo spravodlivosti. Ak ústavná záruka spravodlivého procesu vyžaduje aby ochrana práv bola poskytovaná bez zbytočných prietáhov, nemožno tomu rozumieť inak ako tak, že nevyhnutné je vychádzať z reálnych možností, ktorými všeobecné súdy disponujú“. Navyše, ako poukazovala i sudkyňa vo svojich vyjadreniach „činnosť každého sudcu má svoje limity a od nikoho nemožno požadovať aby sa nie krátkodobo ale trvalo pracovne prepínal, vystavoval vystavoval sa nezvládnuteľným stresom a v prospech nadštandardného plnenia pracovných úloh dlhodobo potláčal svoj súkromný život“ (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR č.k. 16 Kss 9/2013 – 91 z 20.3.2014; obdobne rozhodnutie Odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 1Dso 8/2016 z 21.3.2017). Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto disciplinárny senát Mgr. A.R. spod podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom senáte. Včas podané odvolanie má odkladný účinok. Odvolanie môže podať a/ sudca, proti ktorému sa disciplinárne konanie vedie, b/ predseda príslušného súdu, ktorý podal návrh na začatie disciplinárneho konania alebo ktorému vec postúpil orgán činný v trestnom konaní, c/ aj orgán, ktorý návrh podal.

V Bratislave, dňa 15. februára 2019

JUDr. Erik Uhlár
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Zuzana Dimmelová